

Wieś pszczyńska

- turystyczna przystań
... znana czy nieznaną?

Wydawca:

Stowarzyszenie Lokalna Grupa Działania „Ziemia Pszczyńska”

ul. 3 Maja 11

43-200 Pszczyna

tel./fax: +48 32 210 02 12

e-mail.: biuro@lgdziemiapszczyńska.pl

www.lgdziemiapszczyńska.pl

Realizacja:

Wydawnictwo Solo Press Żory

www.solopress.pl

Nakład 1500 szt.

Dziękujemy wszystkim osobom, za których przyczyną powstała niniejsza publikacja.

Poniżej przedstawiamy listę osób oraz lokalnych gmin, których zdjęcia znalazły się w albumie.

Serdecznie dziękujemy także Panu Franciszkowi Klinkoszowi oraz Pani Kazimierze Sawickiej, za wskazanie ciekawych miejsc, które również mogą Państwo podziwiać w albumie.

Autorzy zdjęć:

Katarzyna i Tomasz Baron: Radostowice - Indywidualny Dom TypOwy

Jacek Ciśło: Studzionka, Wisła Wielka

Alicja Grodoń: Kryry - Altanka w lesie Państwa Świerkot

Anna Haka-Otręba: Wisła Mała - Kitesurfing

Mariusz Jakacki: Suszec - Ośrodek Rekreacyjny „Gwaruś”

Piotr Kuczia (Tomasz Pikula i Tomasz Sinek): Łąka - Ośrodek Sportów Wodnych, Łąka - Dom ekologiczny

Agnieszka Łopatka: Góra - Torfowisko Zapadź (wyszczególnione gatunki roślin)

Mateusz Michna: Poręba - Pałacyk klasycystyczny „Bażantarnia”

Karol Sekta: Żuraw, Jeleń, Jankowice - Rezerwat „Żubrowisko”, Makolągwa, Rybitwa Białowąsa, Czaple białe na stawach hodowlanych,

Wola - Stawy hodowlane, Czapla biała, Mewa srebrzysta, Orzeł Bielik

Andrzej Siudy: Ujęcia Jeziora Goczałkowickiego, Zimowe pomiary, Lasy Kobiórskie z lotu ptaka

Zdzisław Spyra: Łąka - Staw „Cyranka”

Arkadiusz Stachnik: Jankowice - Ośrodek Edukacji Ekologicznej „Pszczynskie Żubry”, Łyska „bojowa”, Ujęcia Nadleśnictwa Kobiór

Zbigniew Żupa: Cwiklice, Góra - rozlewiska rzeki Wisły

Pozostałe zdjęcia:

Urząd Gminy Kobiór: Dolina Trzech Stawów,

Rzeka Korzeniec, przeprawa pieszo-rowerowa pod historycznym mostem kolejowym, ścieżka rowerowa „Plessówka” (autor Ewelina Wybrańczyk)

Urząd Gminy Miedźna: Góra - Staw „Dulnik”, Góra - Torfowisko „Zapadź”

Urząd Miasta Pszczyna: Łąka - Zawody windsurfingowe (autor Piotr Komander)

Urząd Gminy Suszec: Suszec - Kościół pw. Św. Stanisława Biskupa i Męczennika

Bywa i tak, że coś co wydawałoby się znamy bardzo dobrze, okazuje nam się nagle czymś zupełnie nowym, dotąd przez nas nieodkrytym, niespodzianką z tajemnicą w środku, dowodem na istnienie niedostępnego nam dotąd świata, a przecież w zasięgu wzroku, na wyciągnięcie ręki... .

Chcielibyśmy, by niniejsza publikacja była dla Państwa przewodnikiem po Ziemi Pszczyńskiej – pięknej i hojnej, godnej uwagi i troski, wdzięcznej za okazane jej serce i pasję. Znanej i nieznaney... .

Stowarzyszenie Lokalna Grupa Działania „Ziemia Pszczyńska”

It happens frequently that what seems to be known very well turns out to be completely new, undiscovered, a surprise shrouded in mystery, the evidence of elusive world, yet in view and within one's reach.

We would like this publication to be your guide to Pszczyna district; a beautiful and generous, noteworthy, grateful for your heart and passion. Known and unknown...

Association Local Action Group “Ziemia Pszczyńska”

gmina Pszczyna

Pszczynskiemu stadu żubrów przewodzi najstarszy i najpotężniejszy z nich – Pliszaj. Żubrza rodzina w jankowickim rezerwacie „Żubrowisko” liczy 38 członków. Ta prawdziwa puszczańska arystokracja rozsławia Ziemię Pszczynską na cały świat - jankowickie żubry trafiły już do Niemiec, Czech, USA, Kanady, a nawet do Argentyny, Japonii i na Kubę. A wszystko zaczęło się prawie 150 lat temu, gdy car Aleksander II podarował pszczyńskiemu księciu cztery żubry z Białowieży.

Tym czym na przełomie XIX i XX wieku wślawiła się w Europie najbliższa okolica były z pewnością książęce polowania – podkreślające splendor i rodową tradycję, i służące podtrzymaniu kontaktów towarzyskich w gronie najznamienitszych gości. Polowali tu członkowie rodzin królewskich i krewni ich cesarskich gości. By zadowolić gości, książę budował w swych dobrach pałacyki myśliwskie i sprowadzał zwierzęta m.in. bażanty, daniela i jelenie wapiti. - „Niech żyje!” - wołali mieszkańcy Jankowic 29 listopada 1892 roku – na widok udającego się na łowy w towarzystwie księcia i jego dworu - cesarza Wilhelma II. Liczne pamiątki tamtych czasów znajdziemy dziś m.in. w prywatnej kolekcji pana Tadeusza Żyły i w skansenie „Zagroda Wsi Pszczyńskiej”.

Zapach historii szczególnie intensywnie roznosi się tu wokół starych kościołów, których charakterystyczne bryły tak bardzo odcinają się swym kształtem od nowoczesnej architektury współczesnych zabudowań.

Ale Gmina Pszczyna, nie tylko tradycją stoi. Jedną z wielu turystycznych atrakcji, zupełnie wyjątkową, jest możliwość skorzystania z oferty Ośrodka Szkoleniowego Jachtklubu PTTK Pszczyna i obietnica jaką niesie z sobą port żeglarski w Wiśle Wielkiej oraz Ośrodek Sportów Wodnych nad akwenem Łąckim.

Pszczyna district

Pszczyna bison herd is led by Pliszaj, the eldest and mightiest of them. The bison family in Jankowice reserve „Żubrowisko” consists of 38 head. This forest aristocracy renders Pszczyna district famous worldwide. The bisons from Jankowice found their home in Germany, Czech Republic, the USA, Canada, and even Argentina, Japan, and Cuba. Everything found its origin almost 150 years ago, when tsar Alexander II presented four bisons from Białowieża to Price of Pszczyna.

What made Pszczyna district famous in Europe at the turn of 19th and 20th century was certainly princely hunting. It underlied splendour and ancestral tradition, and served to maintain relations among the most distinguished guests. Members of royal families as well as relatives to the imperial couples were hunting here. In order to please his guests, the prince built on his premises hunting lodges and brought various animals such as pheasants, fallow deer, and deer wapiti. „Long live the emperor!” shouted the inhabitants of Jankowice on 29 November 1892 at the sight of the emperor Wilhelm II heading towards hunting grounds, accompanied by the prince and his court. Numerous souvenirs from those times can be found, among other things, in the private collection belonging to Tadeusz Żyła and in an ethnographic museum „Zagroda Wsi Pszczyńskiej.”

One can feel the scent of history, especially around the old churches, whose characteristic shapes differ from modern architecture.

But Pszczyna district is more than tradition. One of many touristic attractions, a unique one, is the offer of Pszczyna PTTK Yacht-club Training Centre, sailing port in Wiśla Wielka, and Watersport Centre in Łąka basin.

Żuraw

Jeleń

JANKOWICE | Rezerwat „Żubrowisko”

Łyska „bojowa”

Makolągwa

Rybitwa białowąsa

ŁĄKA
Stadnina koni „Standura”

ŁĄKA | Kościół pw. Św. Mikołaja

POREBA | Pałacyk klasycystyczny „Bażantarnia”

RUDOŁTOWICE | Pałac, Specjalny Ośrodek Edukacyjno-Leczniczo-Rehabilitacyjny dla Dzieci Niewidomych i Niedowidzących

ŁAKA | Zawody windsurfiugowe

WISŁA MAŁA | Kitesurfing

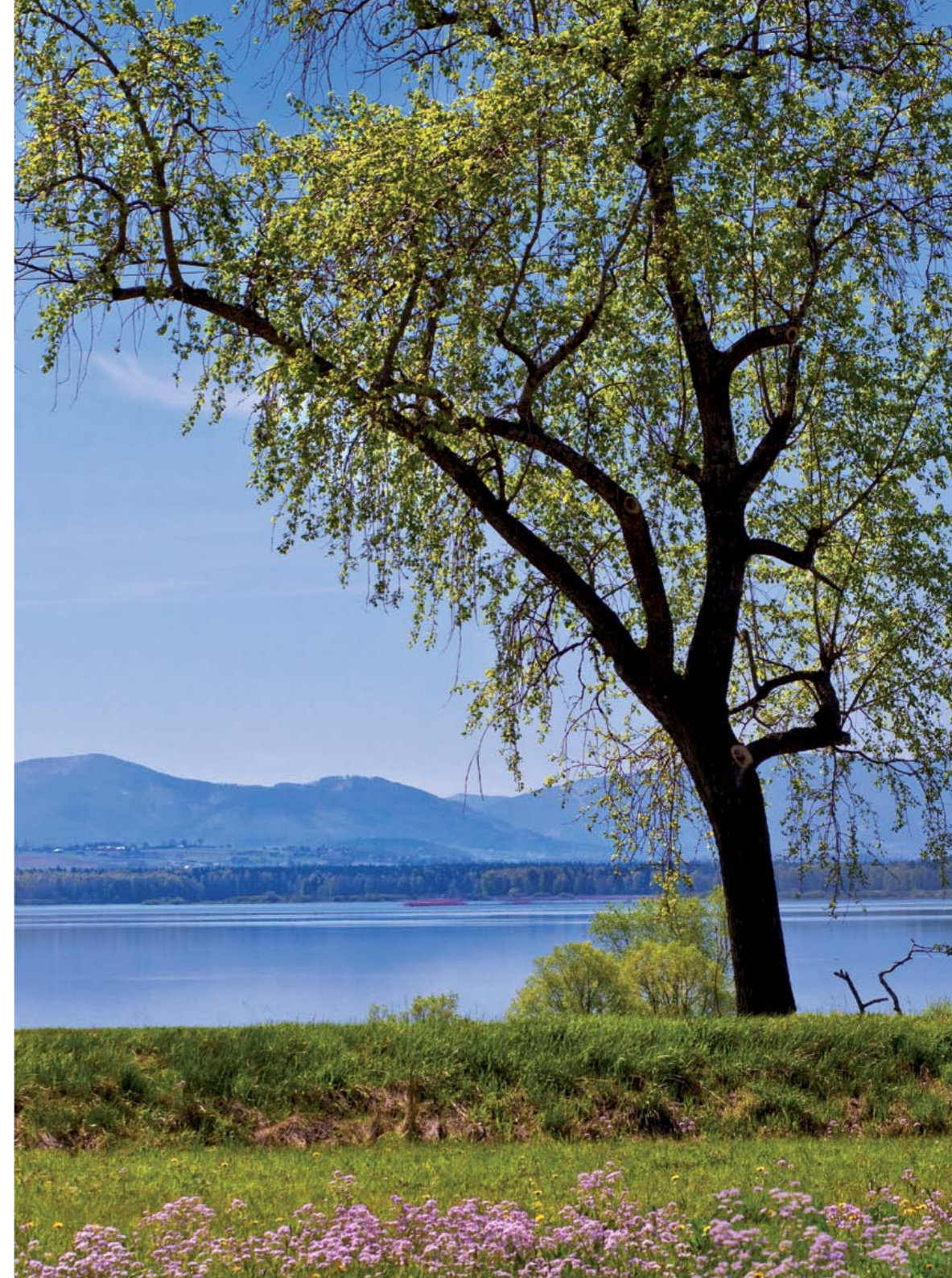
STUDZIONKA

ŁAKA | Staw „Cyranka”

WISŁA WIELKA

JANKOWICE

Prywatna kolekcja Tadeusza Żyły

WISŁA MAŁA | Kościół pw. Św. Jakuba Starszego Apostoła

gmina Pawłowice

Najbardziej zniszczone w czasie II wojny światowej spośród wszystkich wsi Ziemi Pszczyńskiej Pawłowice – siedziba liczącej 18 tysięcy mieszkańców gminy - leżą dziś na rozwidleniu ważnego szlaku komunikacyjnego, wiodącego do uzdrowisk w Ustroniu i Wiśle w Beskidzie Śląskim, a także do granicy z Czechami - w oddalonym nieco Cieszynie i nieco bliższych Zebrzydowicach i Markłowicach.

Tworzące gminę: Golasowice, Jarząbkowice, Krzyżowice, Pawłowice, Pielgrzymowice, Pniówek i Warszowice, słyną w okolicy z urody i dobrze przygotowanych ścieżek rowerowych. To jedna z 20 gmin w Polsce wyróżniona w konkursie: „Gmina Przyjazna Rowerzystom” ogłoszonym w 2012 roku przez Polskie Towarzystwo Krajoznawczo-Turystyczne.

Jednym z celów nie tylko rowerowych wycieczek jest XVII-wieczny kościółek Świętej Katarzyny Aleksandryjskiej w Pielgrzymowicach – jeden z 93 obiektów na Śląskim Szlaku Architektury Drewnianej. Malownicza dolina rzeki Pielgrzymówki przyciąga nie tylko miłośników turystyki rowerowej. Charakterystyczne dla miejscowego krajobrazu pagórki i dolinki, w których mienią się w słońcu brokatowe oczy stawów hodowlanych, odwiedzają często amatorzy jazdy konnej i wędkowania, goszczący w przytulnych gospodarstwach agroturystycznych. W Pielgrzymowicach zaś, znajdziemy jedyną na Śląsku hodowlę suma afrykańskiego.

Pawłowice district

Pawłowice was the most destroyed village of Pszczyzna district during the World War II. It is inhabited by 18 000 people, and situated at the fork of important communication route, leading to health resorts in Ustroń and Wiśla in Beskid Śląski, as well as to the border with Czech Republic running through Cieszyn, Zebrzydowice, and Markłowice.

Golasowice, Jarząbkowice, Krzyżowice, Pawłowice, Pielgrzymowice, Pniówek, and Warszowice forming the district, are famous for their beauty and well prepared bicycle lanes. This is one of 20 districts in Poland awarded in 2012 in the competition „Cycling-Friendly District” organised by Polskie Towarzystwo Krajoznawczo-Turystyczne (Polish Tourism Society).

One of the tourist destinations is St Katarzyna Aleksandryjska Church in Pielgrzymowice from the 17th century. It is one of 93 buildings on Silesian Wooden Architecture Trail. Picturesque valley of the Pielgrzymówka river attracts not only the lovers of cycling. Hills and valleys characteristic for the local landscape, surrounded by fish breeding ponds shimmering in the sun, are often visited by horse riding and fishing amateurs, who find shelter in cosy and welcoming farms. In Pielgrzymowice we can find the only breeding pond of African catfish in Silesia.

PAWŁOWICE | Park im. Ks. Prof. Stanisława Pisarka

PIELGRZYMOWICE
Hodowla suma afrykańskiego Marka Króla

PIELGRZYMOWICE
Gospodarstwo agroturystyczne Państwa Waclawików

WARSZOWICE

Gospodarstwo agroturystyczne „Cyprianówka”

PIELGRZYMOWICE

Gospodarstwo agroturystyczne
Państwa Penkalów

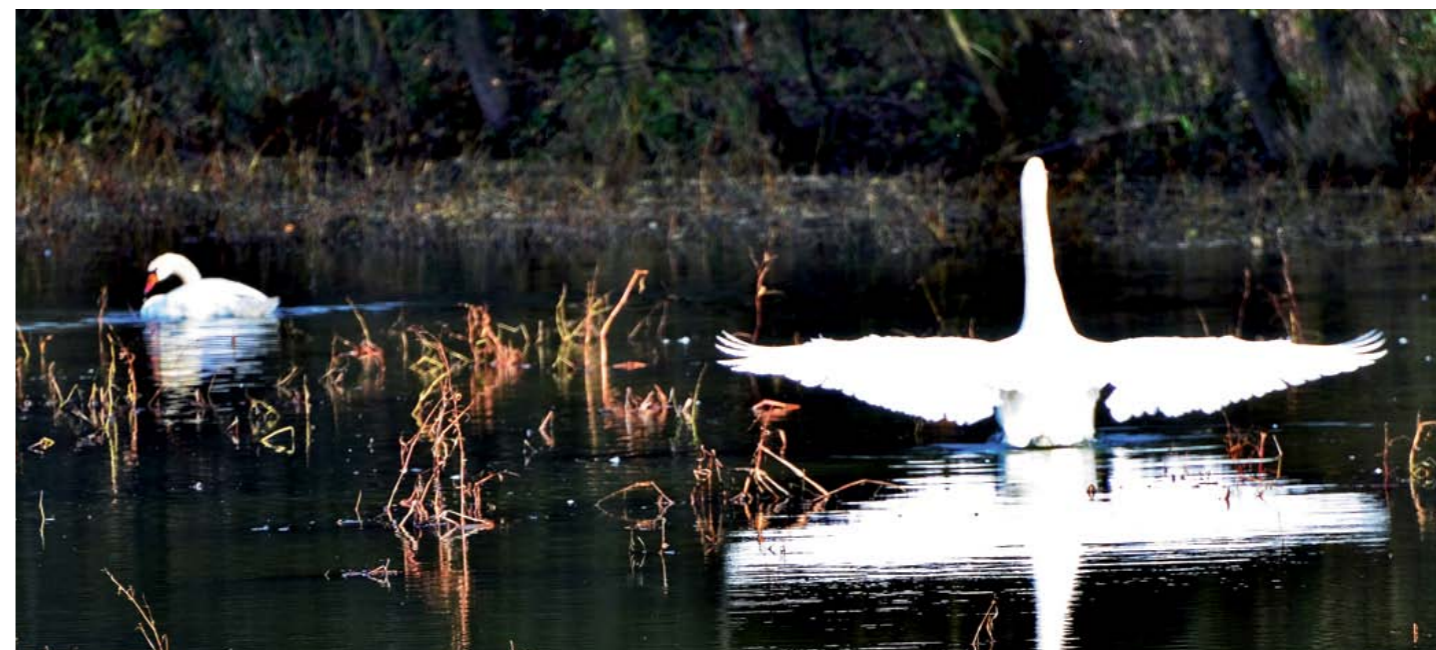

PIELGRZYMOWICE | Kościół pw. Św. Katarzyny

GOLASOWICE

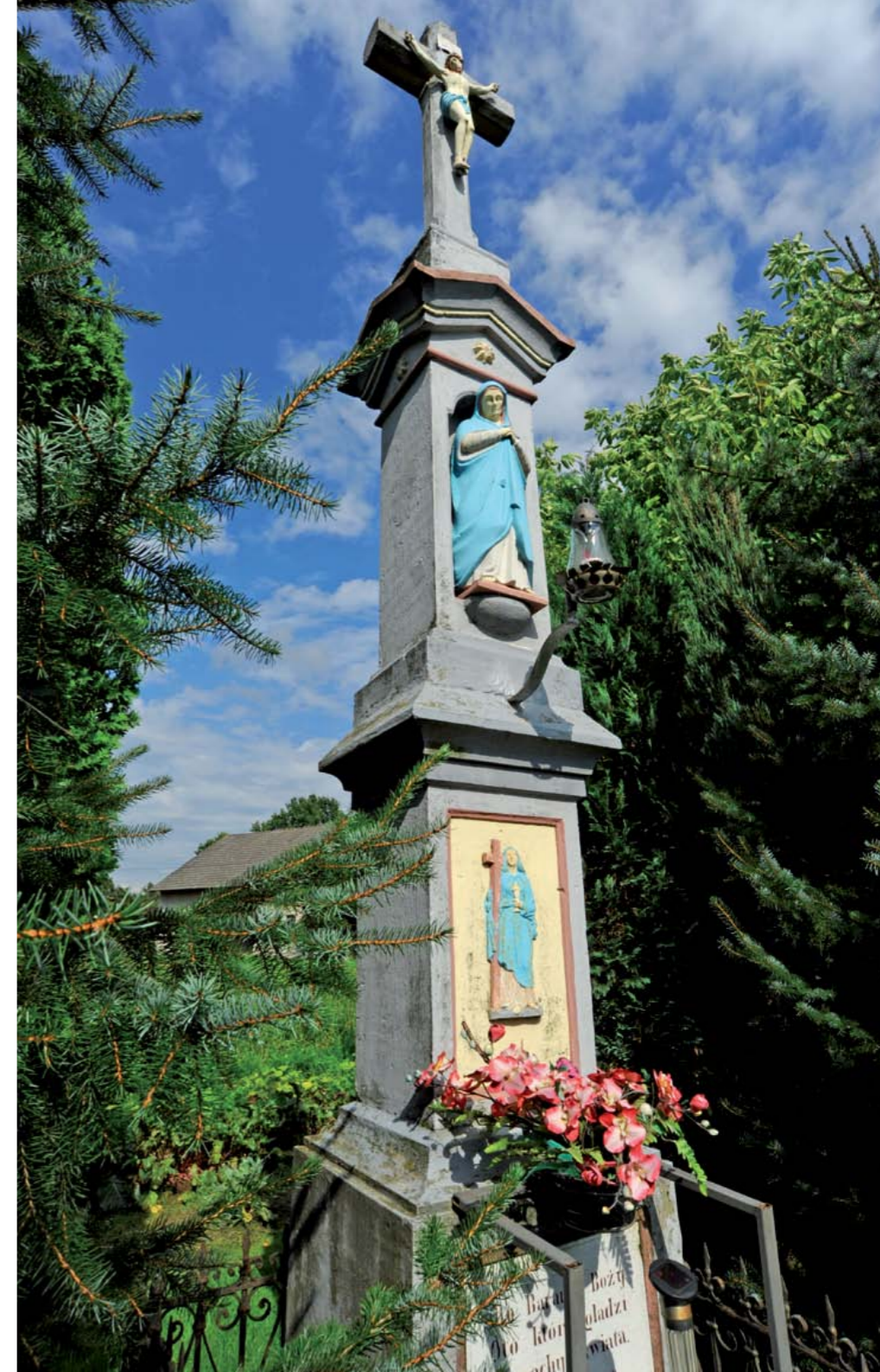

PIELGRZYMOWICE | Rozlewiska rzeki Pielgrzymówki

PAWŁOWICE

Park im. Ks. Prof. Stanisława Pisarka

PAWŁOWICE

Krzyż przydrożny przy ul. Leśnej

gmina Miedzna

Miedzna to jedna z najstarszych miejscowości na Ziemi Pszczyńskiej. Niepowtarzalny klimat gminy, na którą składają się: Frydek, Gilowice, Góra, Grzawa, Miedzna i Wola tworzą małe zabytkowe kościółki, panująca w nich cisza i zapach starego, ogrzanego słońcem drewna. Najstarsza na Ziemi Pszczyńskiej zabytkowa drewniana świątynia zdołała przetrwać przez 470 osób, małą Grzawę; kościół parafialny w Miedznej pamięta jeszcze czasy średniowiecznej osady na prawie polskim, a kościółek Świętej Barbary w Górze, w kilkusetletniej swojej historii służył i katolikom, i kalwinom, a nawet arianom.

To tędy, w pobliżu Woli wiodła niegdyś przeprawa przez Wisłę, na często uczęszczanym szlaku handlowym, wiodącym z Krakowa przez Pszczynę do Włoch. Dziś przez gminę przebiega, licząca 700 km, Międzynarodowa Trasa Rowerowa Greenways Kraków – Morawy -Wiedeń, stanowiąca szlak dziedzictwa przyrodniczo-kulturowego tej części Europy.

Owo dziedzictwo stanowi również torfowisko „Zapadź” – ptasia ostoja, użytek ekologiczny chroniący występujące tu rzadkie gatunki roślin i zwierząt, np. fiołki błotne i pałki szerokolistne. W gminie zalegają też złoża leczniczej borowiny.

Miedzna i sąsiednie wsie to idealny cel weekendowych wycieczek, nie tylko rowerowych, choć to właśnie dla rowerzystów gmina wydaje się wymarzone miejsce rekreacji. Chętnie korzystają oni z zaproszenia do odwiedzin, przemierzając malownicze trasy wiodące wiślanym brzegiem.

Miedzna district

Miedzna is one of the oldest places in Pszczyna district. The unique character of the district, consisting of Frydek, Gilowice, Góra, Miedzna and Wola, is created by historic churches brimming with silence and the scent of old wood warmed by the sun. The small village Grzawa, inhabited by 470 people, is graced with the oldest in this region historic wooden temple. The parish church in Miedzna is dated back to Middle Ages, while St Barbara Church in Góra served the Catholics, the Calvinists, and even the Arians during its several hundred years' history.

Wola is the place where the crossing through the Vistula river took place on frequented trading routes, running from Cracow through Pszczyna to Italy. Nowadays, the district is crossed by 700 kilometers long international bicycle lane „Greenways” Cracow-Moravia-Vienna, which is the nature and culture heritage trail of this part of Europe.

The heritage includes also the peat bog „Zapadź” - a bird sanctuary, ecological facility protecting endangered species, such as marsh violet and bulrush. Therapeutic mud occurs in the district.

Miedzna and nearby villages are ideal weekend trip destinations not only for cyclists, yet the area is perfect for them. They can use the variety of picturesque lanes along the banks of the Vistula river.

GRZAWA | Kościół parafialny pw. Św. Jana Chrzyciela

MIEDŹNA
Kościół parafialny pw. Św. Klemensa Papieża

GÓRA

Kościół parafialny pw. Św. Barbary

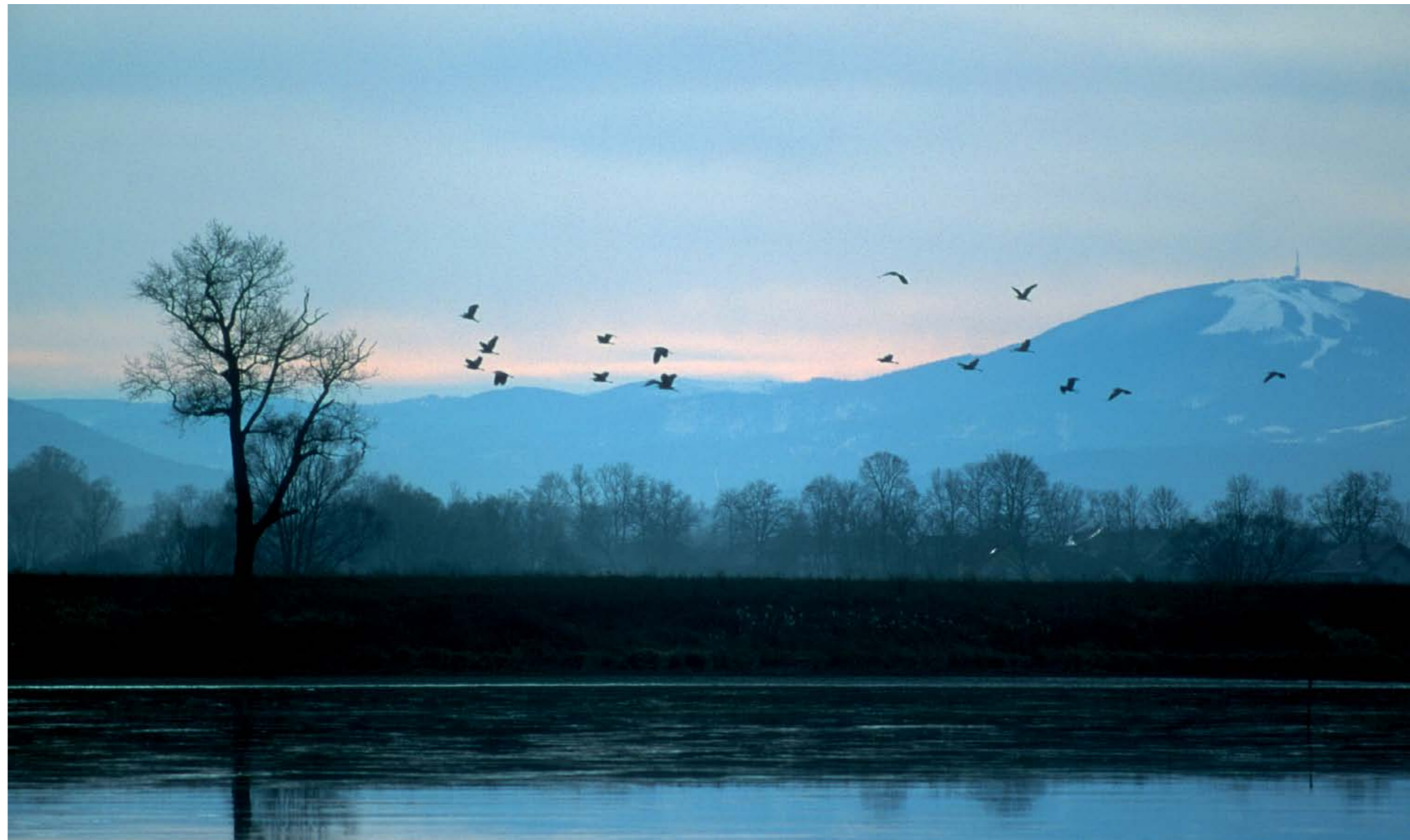

Czaple białe na stawach hodowlanych

WOLA | Stawy hodowlane

GÓRA | Staw „Dulnik”

Dostojka selene na Welniance wąskolistnej

Rosiczka okrągłolistna, objęta ścisłą ochroną gatunkową, znajduje się na „czerwonej liście” roślin naczyniowych Górnego Śląska

Bobrek trójlistkowy, roślina częściowo chroniona, znajduje się na „czerwonej liście” roślin naczyniowych Górnego Śląska

Czermień błotna, roślina objęta częściową ochroną, znajduje się na „czerwonej liście” roślin naczyniowych Górnego Śląska

Kukułka krwista (storczyk), roślina objęta w Polsce ścisłą ochroną gatunkową

gmina *Suszec*

Suszczecki „Godziek” – to jeden z najstarszych stawów na Ziemi Pszczyńskiej, pamiętający prawdopodobnie czasy Średniowiecza. To również nazwisko pewnego wiernego sługi, któremu żona Księcia Raciborskiego, ponad 500 lat temu, podarowała tu spory kawałek ziemi wraz z karczmą. Ciekawostka? Z pewnością, tym bardziej, że potomkowie obdarowanego mieszkają w Suszcu po dziś dzień. W latach 80-tych XX wieku staw „Godziek” został podzielony na dwa mniejsze. W jednym hoduje się, a potem łowi na wędkę nawet szczupaki, tołpygi i węgorze. Drugi stanowi część kąpielową ośrodka wypoczynkowo-rekreacyjnego „Gwaruś” – popularnego wśród mieszkańców okolicznych miejscowości, zwłaszcza w weekendy.

Gmina Suszec to historyczne zaplecze gospodarskie dworu książąt pszczyńskich. To tutaj książę wybudował gorzelnię i browar, i postawił owczarnię, w której mieściło się tysiąc sztuk zwierząt. Stąd pochodziły ryby serwowane na książęcych stołach. Z cegieł z książęcej cegielni w Mizerowie postawiono wszystkie okoliczne murowane budynki dworskie, kościół, plebanię i szkołę.

Mieszkańcy gminy, którzy nie stronią od nowoczesności, pamiętają o swoich korzeniach. Na straży pamięci stoi tu m.in. Muzeum Regionalne „Kamajówka”, którego właściciele od lat gromadzą zabytkowe wyposażenie nieistniejących już warsztatów rzemieślniczych, a także dawne sprzęty przydatne w gospodarstwie i domowego użytku. Suszczanie chronią też to, co najcenniejsze w środowisku naturalnym okolicznych terenów leśnych. Rezerwat „Babczyzna Dolina” to ostoja wielu rzadkich gatunków roślinności bagiennej i zwierząt.

Suszec district

„Godziek” is one of the oldest ponds in Pszczyna district, remembering the times of the Middle Ages. This is also the name of an obedient servant, who was given a considerable piece of land with an inn by the wife of Prince of Racibórz 500 years ago. It was a curiosity, all the more so because the descendants of the gifted man have been living in Suszec up to now. In the 80's the pond Godziek was divided into two smaller ones. In the first one pike, silver carp and eel are bred and fished with a rod and line. The second one is a bathing part of the holiday resort Gwaruś, popular among inhabitants of nearby towns, especially at weekends.

Suszec district is a historic farm base of the court of princes of Pszczyna. The prince built here a distillery, a brewery as well as a sheepfold which housed 1000 head. The fishes served on princes' tables were from here. All the local brick manor buildings, the church, the school and the presbytery were built of the brick from a princely brickyard in Mizerów.

The residents of the district, who don't shun modernity, remember their origins as well. Regional Museum „Kamajówka” can be regarded as the sign of their memory. The owners of the museum have been collecting historical equipment of non-existent craftsmen's workshops as well as the furnishings and tools used in the old households. Moreover, the residents take care of what is the most important in the natural environment of local forests. The reserve „Babczyzna Dolina” is a refuge of numerous rare species of mud plants and animals.

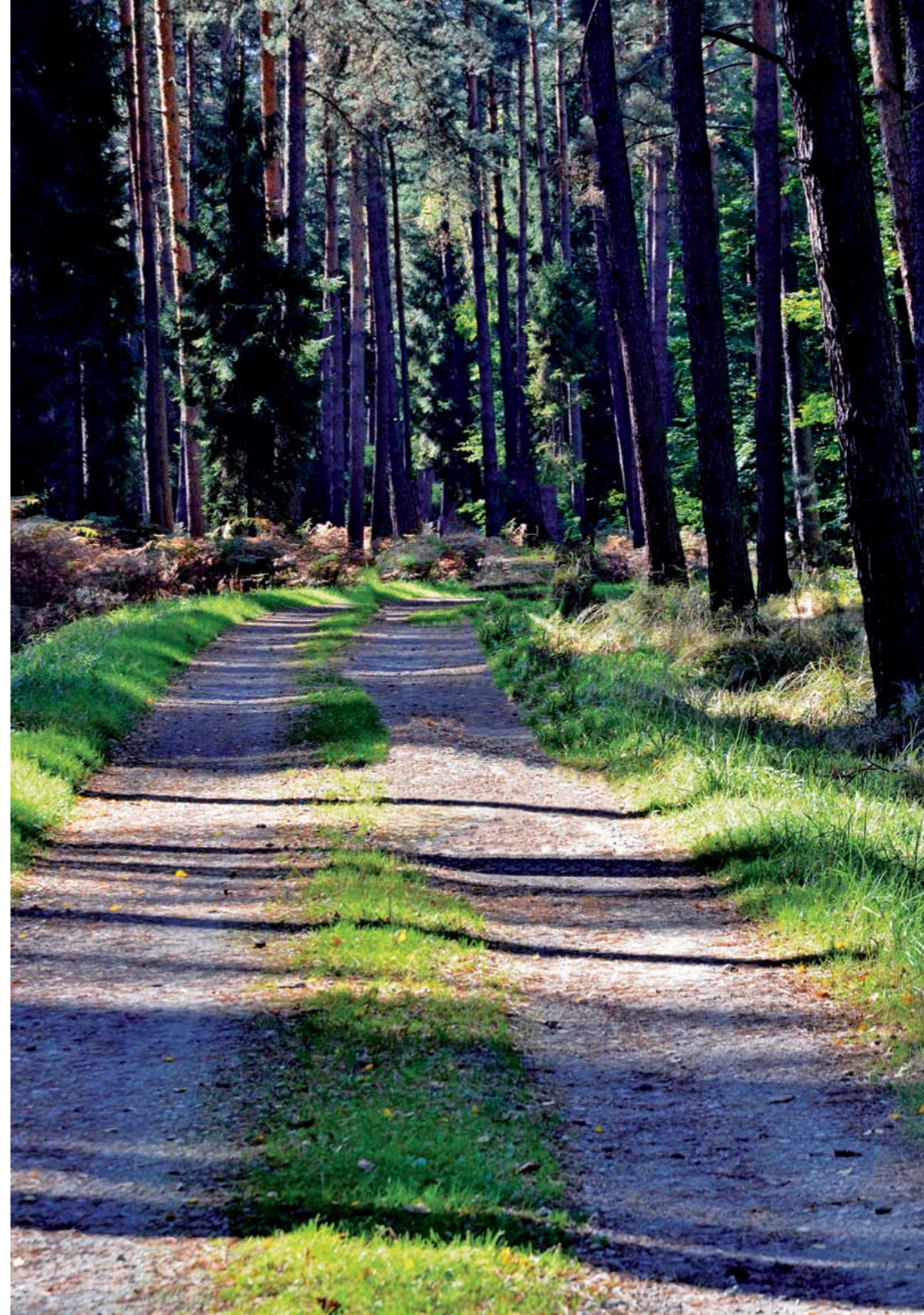

SUSZEC

Rezerwat przyrody
„Babczyzna Dolina”

KRYRY | Altanka w lesie Państwa Świerkot

SUSZEC | Ośrodek Rekreacyjny „Gwaruś”

RADOSTOWICE | Indywidualny Dom Typowy

SUSZEC | Muzeum regionalne „Kamojówka” Państwa Szendera

gmina Goczałkowice - Zdrój

Pierwsze uzdrowiskowe obiekty zdrojowe oddano tu do użytku w 1862 roku. Była wśród nich pijalnia – świetny przykład architektury parkowej – wybudowana z drewna, z perłowymi zdobieniami. W środku mieścił się marmurowy basen, z którego efektownymi przewodami sączył się wprost do pijątek kuracjuszy ożywczy płyn.

W znanym dziś nie tylko w regionie uzdrowisku, siedzibie Wojewódzkiego Ośrodka Reumatologiczno-Rehabilitacyjnego, lecz się reumatyzm, choroby ortopedyczne, neurologiczne, naczyń obwodowych, schorzenia laryngologiczne i prowadzi rehabilitację chorych na cukrzycę. Uzdrowską koniunkturę zapewniają Goczałkowicom odkryte ponad 250 lat temu bogate złoża solanki i borowiny. Leczenie wspomaga też łagodny, tonizujący klimat okolicy.

Dwie trzecie powierzchni gminy zajmuje akwen największego w Polsce południowej zbiornika wody – Jeziora Goczałkowickiego, stanowiącego zbiornik retencyjny i rezerwuuar wody pitnej dla Górnego Śląska. To również popularne wśród wędkarzy łowisko drapieżnych, szczupaków i węgorzy. Można tu też wypożyczyć łódź i popływać żaglówką.

Jedną z atrakcji Goczałkowic jest również ogród Gospodarstwa Szkółkarskiego „Kapias”. Otwarty dla zwiedzających od połowy kwietnia do końca października przyciąga miłośników ogrodnictwa z najbardziej odległych zakątków regionu. Zieleń, zapach róż, alejki, oczka wodne - jak wycięte z ilustracji do książki „Tajemniczy ogród” – nie pozostawiają wyboru – trzeba tu wrócić...

Goczałkowice-Zdrój district

The first spa facilities were put into use in 1862. Among them you could find a wooden pump room decorated with pearls, which is an excellent illustration of a park architecture. There was a marble swimming pool indoors with cables transporting the liquid straight to the drinkers.

Spa resort in Goczałkowice-Zdrój is well-known not only in the Silesian voivodeship. It is the seat of Provincial Rheumatology and Rehabilitation Centre where rheumatism, diabetes, orthopaedic injuries, neurological, ENT and peripheral vascular diseases are treated. A prosperous economic situation of the resort is provided by rich deposits of brine and therapeutic mud.

Two thirds of a district surface is covered by the basin of the largest water body in southern Poland. Goczałkowice Lake is both a storage reservoir and drinkable water reservoir for the Upper Silesia. Besides, it is also a fishery popular with anglers fishing for pike and eel as well as the place meant for sailing.

One of the attractions of Goczałkowice is also the garden belonging to the nursery “Kapias” Open for visitors from the middle of April to the end of October, it attracts the lovers of gardening even from distant parts of the country. Verdure, a scent of roses, paths and small ponds resembling the illustration from the book “The Secret Garden” leave no choice but come back here.

Fontanna przy uzdrowisku

GOCZAŁKOWICE - ZDRÓJ | Uzdrowisko, powyżej - pijalnia wód

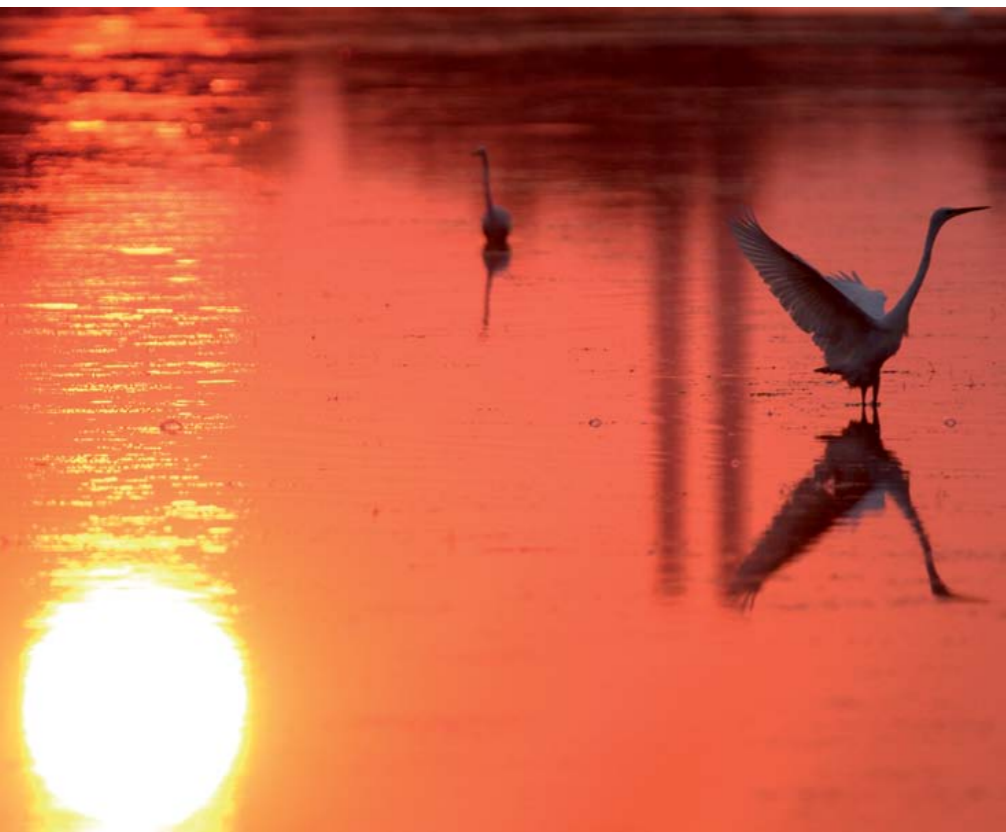

GOCZAŁKOWICE - ZDRÓJ | Ścieżki rowerowe

GOCZAŁKOWICE - ZDRÓJ
Ogrody Państwa Kapias

Czapla biała

Jezioro Goczałkowickie

Mewa srebrzysta

Tama na Jeziorze Goczałkowickim

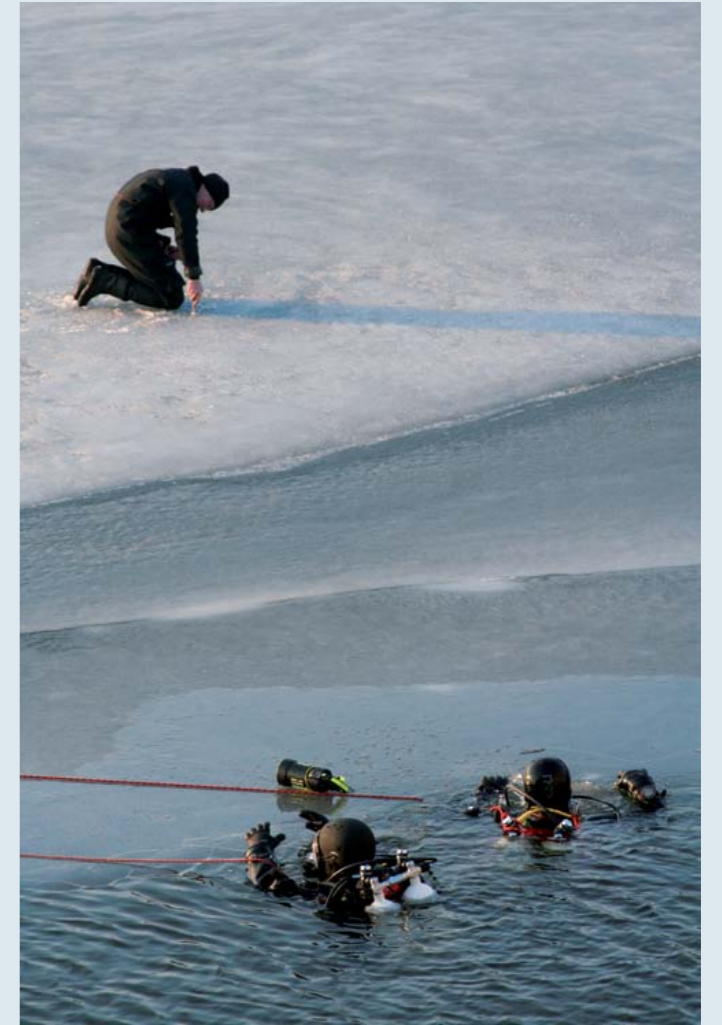
Burza na Jeziorze Goczałkowickim

Jezioro Goczałkowickie

Jezioro Goczałkowickie

gmina Kobiór

Kobiór powstał w XV wieku na polanie w sercu puszczy pszczyńskiej. W XIX wieku połączyła go ze światem linia kolejowa i bita droga z Katowic do Bielska. Kiedy w XIX wieku, książę pszczyński postawił tu bardzo nowoczesny jak na owe czasy, napędzany parą tartak, Kobiór stał się regionalnym centrum przemysłu drzewnego.

Prawdziwą perełką architektury i niezwykłą pamiątką przeszłości jest, wzniesiony tu w XIX wieku, pałacyk myśliwski „Promnice” – dawna własność pszczyńskiej rodziny książęcej, leżący dziś nad brzegiem sztucznego zbiornika wodnego, zwanego Jeziołem Paprocańskim. Pałacyk Promnice z pałacem w Pszczynie łączy aleja zabytkowych dębów, ścieżka rowerowa pn. „Polowanie”, a także historia wystawnych książęcych łowów.

Kobiór to również śródleśny mikroklimat i czyste powietrze. Okalający gminę las, to dom dla wielu gatunków roślin i zwierząt, a nad przepływającą przez gminę rzeką Korzeniec osiedliły się bobry.

Gminę przecinają gęsto ścieżki rowerowe. Trasa jednej z nich, oznaczonej kolorem czerwonym, wiedzie do „doliny trzech stawów”. Jak tu pięknie widać nawet z lotu ptaka. To nie tylko ulubione miejsce spacerów, ale również doskonałe łowisko, chętnie odwiedzane przez wędkarzy z całego regionu.

Na uwagę i wizytę zasługuje też Muzeum Regionalne „Smolarnia” z kolekcją m.in. przedwojennych śląskich strojów kobiecych i zabytkowym atelier fotograficznym.

Kobiór district

Kobiór was set up in a glade in the heart of Pszczyna Forest in the 15th century. It was connected to the world by railway line and the road from Katowice to Bielsko. The town became a regional centre of wood industry when the Prince of Pszczyna built here quite modern, steam-powered sawmill.

The real pearl of architecture and unique sign of history is a hunting lodge “Promnice” built in 19th century. It was the old property of a prince’s family and nowadays it is situated on the shore of artificial water body called Paprocany Lake. What connects Promnice with Pszczyna Castle, is an alley of historic oaks, bicycle lane “Hunting” and common history of lavish hunting.

Kobiór is also a place of mid-forest microclimate and clean air. The forest surrounding the district is a home of many species of plants and animals, while the Korzeniec river hosts beavers.

The area is crossed by numerous bicycle lanes. The red one runs to the “valley of three ponds,” which is a favourite place for walking and perfect fishery for anglers from the region.

Last but not least, the regional museum “Smolarnia” is a place worth visiting. You can find there, among other things, a collection of prewar Silesian women costumes and historical photographic atelier.

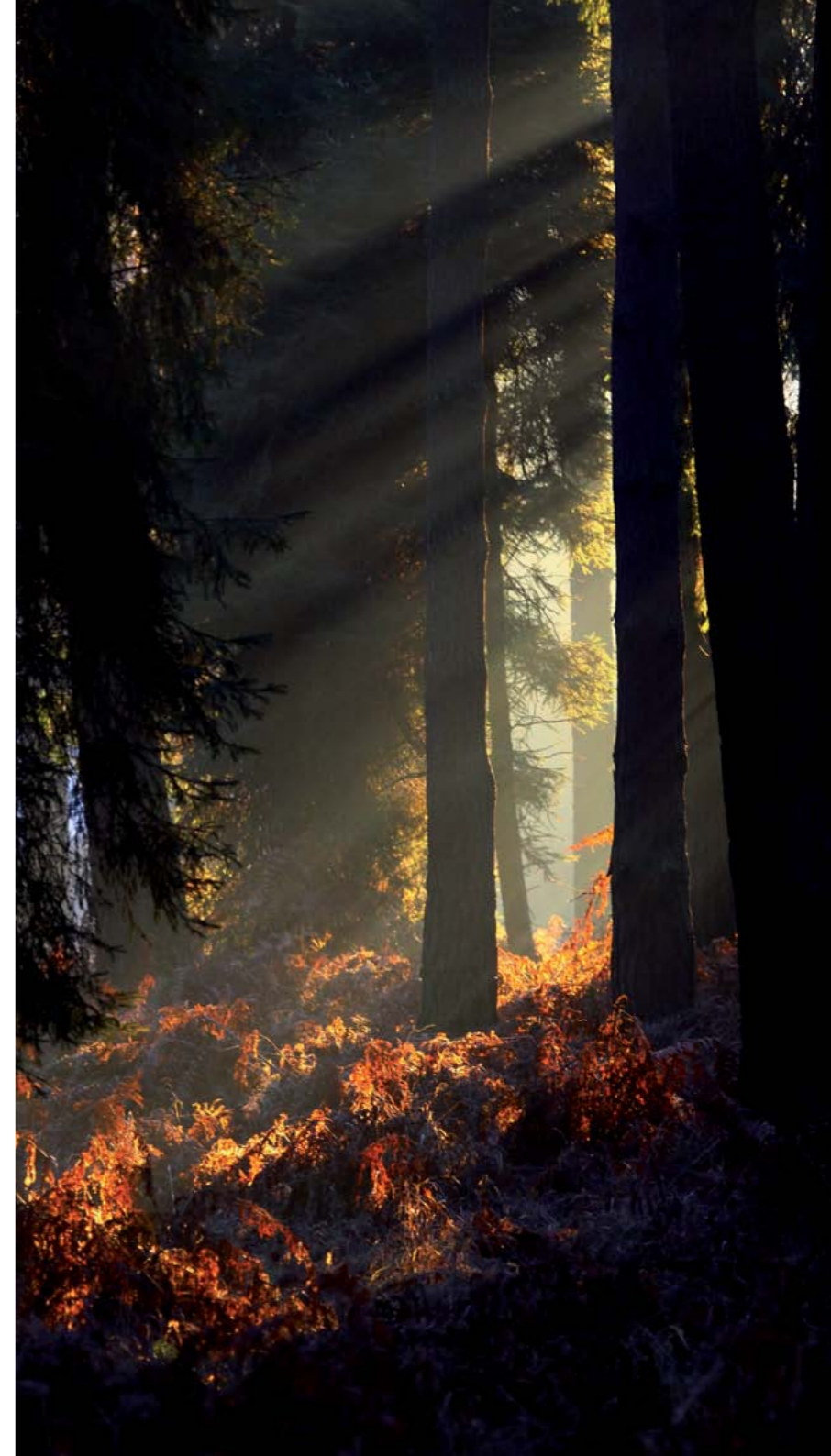

Rzeka Korzeniec

Lasy Kobiórskie z lotu ptaka

Nadleśnictwo Kobiór

Orzeł Bielik

Nadleśnictwo Kobiór

Zameczek myśliwski „Promnice”

Przeprawa pieszo-rowerowa pod historycznym mostem kolejowym

Ścieżka rowerowa „Plessówka”

